

Po zapoznaniu się z powyższym porozumieniem, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- porozumienie powyższe zostało uznane za słuszne zarówno w całości, jak i każde z postanowień w nim zawartych,
- Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tego porozumienia, zastrzegając sobie korzystanie z uprawnień przewidzianego w artykule 4 ustęp (5) porozumienia,
- z uwzględnieniem wyżej wspomnianego zastrzeżenia porozumienie będzie niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 4 kwietnia 1996 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *D. Rosati*

1670

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 11 grudnia 2001 r.

w sprawie mocy obowiązującej Porozumienia wiedeńskiego ustanawiającego międzynarodową klasyfikację elementów graficznych znaków, sporządzonego w Wiedniu dnia 12 czerwca 1973 r. i zmienionego dnia 1 października 1985 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 4 kwietnia 1996 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował Porozumienie wiedeńskie ustanawiające międzynarodową klasyfikację elementów graficznych znaków, sporządzone w Wiedniu dnia 12 czerwca 1973 r. i zmienione dnia 1 października 1985 r. Dokument przystąpienia został złożony Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowej Organizacji Własności Intelektualnej (WIPO), jako depozytariuszowi, dnia 4 grudnia 1996 r.

Zgodnie z artykułem 13 ustęp (1) porozumienie weszło w życie dnia 9 sierpnia 1985 r., a w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z artykułem 13 ustęp (2), dnia 4 marca 1997 r.

Przy składaniu dokumentu przystąpienia złożono następujące zastrzeżenie:

„Rzeczpospolita Polska postanawia przystąpić do tego porozumienia, zastrzegając sobie korzystanie z uprawnień przewidzianego w artykule 4 ustęp (5) porozumienia, i oświadcza, że nie zobowiązuje się zamieszczać numerów, wszystkich lub niektórych, grup w dokumentach urzędowych i publikacjach dotyczących rejestracji lub przedłużenia rejestracji znaków, poprzedzając na stosowaniu klasyfikacji kategorii i działów.”.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Następujące państwa stały się stronami porozumienia w niżej podanych datach:

Republika Austrii	27 października 1999 r.
Republika Bułgarii	27 lutego 2001 r.
Republika Francuska	9 sierpnia 1985 r.
Republika Gwinei	5 listopada 1996 r.
Republika Kuby	18 lipca 1997 r.
Republika Kirgiska	10 grudnia 1998 r.
Wielkie Księstwo Luksemburga	9 sierpnia 1985 r.
Meksykańskie Stany Zjednoczone	26 stycznia 2001 r.
Republika Mołdowy	1 grudnia 1997 r.
Królestwo Niderlandów	9 sierpnia 1985 r.
Rumunia	30 czerwca 1998 r.
Saint Lucia	25 grudnia 2001 r.
Republika Słowenii	10 sierpnia 2001 r.
Królestwo Szwecji	9 sierpnia 1985 r.
Republika Trynidadu i Tobago	20 marca 1996 r.
Republika Tunezyjska	9 sierpnia 1985 r.
Republika Turcji	1 stycznia 1996 r.
Wschodnia Republika Urugwaju	19 stycznia 2000 r.

2. Przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia podane niżej państwa złożyły następujące deklaracje:

Francja

Deklaracja zawarta w dokumencie ratyfikacyjnym złożonym dnia 11 czerwca 1975 r.

Rząd Republiki Francuskiej oświadcza, że:

Kuba

- 1) niniejsze porozumienie stosuje się do terytorium Republiki Francuskiej w Europie, do departamentów Gujany, Gwadelupy, Martyniki i Reunionu oraz do zamorskich terytoriów Nowej Kaledonii, Polinezji Francuskiej, wysp St. Pierre i Miquelon, Wallis i Futuna oraz Francuskich Terytoriów Południowych i Antarktycznych;
- 2) Francja nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 16 ustęp (1) dotyczącego rozstrzygnięcia sporów.

(„The Government of the French Republic declares that:

- 1) *the said Agreement shall be applicable to the territory of the French Republic in Europe, to the departments of Guyane, Guadeloupe, Martinique and Reunion, and to the overseas territories of New Caledonia, French Polynesia, St. Pierre and Miquelon, Wallis and Futuna Islands and the French Southern and Antarctic Territories;*
- 2) *France does not consider itself bound by the provisions of paragraph (1) of Article 16 relating to the settlement of disputes.”)*

Deklaracja zawarta w dokumencie przystąpienia złożonym dnia 18 kwietnia 1997 r.

Rząd Republiki Kuby wyraża żal z powodu włączenia przepisów tego rodzaju zawartych w artykule 12 ustęp (3) Porozumienia wiedeńskiego, które odnoszą się do artykułu 24 Aktu sztokholmskiego (1967) Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej, biorąc pod uwagę przyjęcie Deklaracji w sprawie przyznania niepodległości krajom i narodom kolonialnym — Rezolucja 1514 przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 14 grudnia 1960 r. — która uznaje potrzebę przyspieszenia i bezwarunkowego zakończenia kolonializmu we wszelkich jego formach i przejawach.

(„The Government of the Republic of Cuba regrets the inclusion of provisions of the kind contained in Article 12(3) of the Vienna Agreement, which refer to Article 24 of the Stockholm Act (1967) of the Paris Convention for the Protection of Industrial Property, following the adoption of the Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and Peoples — Resolution 1514 adopted by United Nations General Assembly on December 14, 1960 — which proclaims the necessity of bringing to a speedy and unconditional end colonialism in all its forms and manifestations.”)

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Cimoszewicz*

1671

KONWENCJA

o bezpieczeństwie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego,

sporządzona w Nowym Jorku dnia 9 grudnia 1994 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 9 grudnia 1994 r. została sporządzona w Nowym Jorku Konwencja o bezpieczeństwie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego, w następującym brzmieniu:

Przekład

KONWENCJA

o bezpieczeństwie personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego

Państwa-Strony niniejszej konwencji,

głęboko zaniepokojone rosnącą liczbą śmiertelnych ofiar oraz obrażeń będących wynikiem zamierzonych ataków przeciwko personelowi Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelowi współdziałającemu,

mając na uwadze, że ataki lub inne formy złego traktowania personelu działającego w imieniu Organizacji Narodów Zjednoczonych są nieusprawiedliwione i nie do przyjęcia niezależnie od tego, przez kogo zostały popełnione,

uznając, że operacje Organizacji Narodów Zjednoczonych są prowadzone we wspólnym interesie społeczności międzynarodowej oraz zgodnie z zasadami i celami Karty Narodów Zjednoczonych,

potwierdzając doniosły wkład personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego w wysiłki Organizacji Narodów Zjednoczonych w dziedzinach dyplomacji prewencyjnej, przywracania, utrzymywania i budowania pokoju oraz operacji humanitarnych i innych,

świadome istniejących rozwiązań mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa personelu Organizacji Narodów Zjednoczonych i personelu współdziałającego, włączając w to kroki podejmowane w tym wzglę-